

De ce îi urăște lumea pe creștini?

"Extremistii hindusi ofera recompense in bani, mancare si alcool grupurilor care se angajeaza sa ucida crestini sau sa distruga locuintele acestora din statul indian Orissa.

Pretul vehiculat pentru uciderea unui preot crestin este de 250 de dolari americani. Aproximativ 67 de crestini au murit numai in ultimele trei luni, in urma agresiunilor puse la cale de grupurile hinduse. Acest conflict este unul calculat, desfasurat dupa un plan care urmareste alungarea crestinismului din districtul Kandhamal, pentru fondarea Statului Hindus. Numarul crestinilor din intregul stat abia atinge procentul de 2%." (Stire din data de 19 noiembrie 2008.)

De ce îi urăște lumea pe creștini?

De ce lumea i-a urat intotdeauna pe crestini? Un raspuns rapid poate fi: "Nu stiu de ce ii uraste lumea pe aceia care se straduiesc sa fie curati trupeste si sufleteste, ingrijindu-se atat de tot omul de langa ei, indiferent de datele lui personale, cat si de natura inconjuratoare, care li s-a dat in grija, spre pastrare."

Ce este lumea?! Lumea este faptura iubita a lui Dumnezeu, dupa cum citim: "Dumnezeu asa a iubit lumea, incat pe Fiul Sau cel Unul-Nascut L-a dat ca oricine crede in El sa nu piara, ci sa aiba viata vesnica" (Ioan 3, 16).

Insa, dupa caderea in pacat a lui Adam, lumea a ajuns arena si loc de lupta, unde omul se afla pe sine neincetat ispitit si luptat de duhurile cele viclene ale diavolului. Diavolul s-a folosit de lume (de materie) inca de la inceput in a-l face pe om sa uite de rai, adica de locul de unde a fost alungat, spre a-l lega cat mai strans de materie, de aceasta lume trecatoare. Ajungand rob trupului si lucrurilor materiale din jurul sau, omul nu se mai poate gandi usor la suflet, la pacate, la pocainta si la dorul dupa Creatorul Sau.

Pana la Hristos, lumea s-a aflat sub puterea diavolului (a pacatului), inasa prin Jertfa Sa de pe Cruce, Hristos a biruit puterea aceluia, aducand harul si mantuirea din robia pacatului. "Acum este judecata acestei lumi, acum stapanitorul lumii acesteia va fi aruncat afara" (Ioan 12, 31). Odata cu venirea lui Hristos, vedem ca lupta dintre crestini si "lume", vazuta ca slujitoare poftelor trupului, devine si mai acerba, timpul de atac al vrajmasului scurtauandu-se.

Cu toate acestea, ce rau au facut crestini in lume?!

Raul este unanim considerat drept distrugere, stricaciune si afectare a integritatii omului sau naturii inconjuratoare. Deci, ce rau au facut crestini fata de trupul si sufletul oamenilor de langa ei, dar si fata de lumea naturala in care traiesc?!

Crestinii nu fac nimic rau oamenilor si lumii in care traiesc! Cat despre pacatele crestinilor, de care atat de greu se poate scapa in mod deplin, ele fac parte din com-

portamentul necrestinilor, iar aceia nu au nici un drept sa acuze pe crestini de pacatele facute, atata timp cat ei traiesc incontinuu in acelea.

Prin urmare, acuzarea crestinilor si masurile luate impotriva lor sunt lucrarea evidenta a diavolului, care lucreaza prin cei care nu cred in el si care traiesc trupeste, necrezand in viata cea vesnica si nici in Dumnezeu cel Personal al crestinilor.

Lumea uraste pe cei care ii arata pacatele!

Intotdeauna au existat oameni prin care a vorbit Dumnezeu: prooroci, profeti, apostoli, sfinti, mucenici, cuviosi, iar spre sfarsit, crestini de astazi. De asemenea, intotdeauna lumea i-a urat pe acestia, ca pe niste raufacatori. "Ei, de care lumea nu era vrednica, au ratacit in pustii, si in munti, si in pesteri, si in crapaturile pamantului" (Evrei 11, 38).

"Daca va uraste pe voi lumea, sa stiti ca pe Mine mai inainte decat pe voi M-a urat. Daca ati fi din lume, lumea ar iubi ce este al sau; dar pentru ca nu sunteti din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea va uraste" (Ioan 15, 18-19).

Dupa ce ajung sa-L cunoasca pe Hristos si sa-I urmeze Lui, crestini nu mai sunt "din lume", adica prin vietuirea lor inalta ei nu mai traiesc pentru trup si pentru lume, ci traiesc in aceasta ca si cum ar fi dintr-alta lume, ca si cum ar astepta plecarea din aceasta, spre a ajunge acasa, in adevarata lume, adica in Imparatia lui Hristos, despre care El spune: "Imparatia Mea nu este din lumea aceasta" (Ioan 18, 36).

Dar de ce L-a urat lumea pe Mantuitorul Iisus Hristos? La aceasta ne raspunde El Insusi, zicand: "Pe Mine Ma uraste lumea, pentru ca eu marturisesc despre ea ca lucrurile ei sunt rele" (Ioan 7, 7). Incep sa imi dau seama ca lumea uraste pe acela care ii vede si ii spune pe fata greselile, caderile si pacatele.

Profetii si proorocii din Vechiul Testament au fost urati in vremea lor chiar si de catre oamenii de la Templu, care nu suportau sa li se spuna in fata pacatele si caderile. Prin ei vorbea lumii tot Cuvantul lui Dumnezeu, dupa cum citim: "Dupa ce Dumnezeu odinioara, in multe randuri si in multe chipuri, a vorbit parintilor nostri prin prooroci, in zilele acestea mai de pe urma ne-a grai noua prin Fiul" (Evrei 1, 1-2). Dupa cum lumea i-a urat pe prooroci, tot asa ea L-a urat si pe Hristos... tot asa ii va ura si pe crestini, pana la sfarsit.

Cand vezi si taci, esti rabdat cu usurinta, cand incepi inasa a spune caderea celui rau, atunci ai toate sansele de a fi urat si redus la tacere. Ba mai mult, chiar daca nu spun nimic, chiar daca nu acuza verbal, prin insasi vietuirea lor curata, crestini mustra fara cuvinte pe aceia care traiesc in poftele trupului si in tot soiul de patimi lumesti.

Lumea uraste pe cei care nu i se supun intru totul!

In imperiul roman, crestini au avut de indurat nenumarate persecutii pentru credinta lor. Nu greseau administratiei, nu se revoltau pe legile fiscale, nu stricau linistea oraselor si a satelor, nu erau violenti sau vicleni, ci doar nu se inchinau imparatului sau zeilor alesi de el. Numai pentru aceasta cauza ei au fost dati mortii.

Astazi, din ce in ce mai mult, crestinismul este aratat cu degetul, ca fiind impotriva ordinii "naturale" a lucrurilor, impotriva dezvoltarii unei societati moderne si a unei stari sociale mai inalte. Si astazi, ca si in vremea imperiului roman, crestini se supun stapanitorilor, nu se revolta si nu fac uz de violenta, nu instiga la ura si la ura, ci numai isi vad de viata lor, luptand cu pacatele si cautand Imparatia. Crestini nu sunt inasa consumatori impatimiti ai produselor pe care lumea le ridica pe piedestaluri poleite si luminate, iar pentru aceasta, lumea ii uraste.

Pe zi ce trece, un nou "imperiu" ia nastere in lumea noastra. Acesta va fi inasa cel mai mare, cel mai intins si cel mai puternic imperiu din toate timpurile, caci va fi unul mondial. Crestini vorbesc despre Imparatia lui Dumnezeu, iar lumea vorbeste despre "imparatia" ei; urmarea este fireasca, intre crestini si lume se naste o tensiune veche.

New-age se doreste a fi o "era noua", dezbracata de toate cuvintele Mantuitorului Iisus Hristos, cuvinte care acuza pacatele si caderile lumii. Lumea actuala uraste pe cei care nu sunt consumatori produselor ei (mass-media, alimente, haine, tehnica), caci ea traiesc pe seama lor. Iar cei dintai care se lupta spre a nu ajunge dependenti de lume sunt tocmai crestini.

Persecutiile duse impotriva crestinilor din Imperiul Roman sunt mai actuale ca oricand, inasa astazi ele sunt atat de bine ascunse sub tehnici fine de manipulare, sub legi si constitutii atent intoemite, incat omul se crede liber. Oare de ce nu-si da nimeni seama ca "Drepturile omului" nu au cum sa sa aduca in lume "pacea" si "egalitatea", atat de dorite.

Cine are urechi de auzit, sa auda!

"Veniti la Mine toti cei osteniti si impovarati si Eu va voi odihni pe voi. Luati jugul Meu asupra voastra si invatati-va de la Mine, ca sunt bland si smerit cu inima si veti gasi odihna sufletelor voastre. Caci jugul Meu e bun si povara Mea este usoara" (Matei 11, 28-30). "Intru Mine pace sa aveti. In lume necazuri veti avea, dar indrazniti. Eu am biruit lumea" (Ioan 16, 33).

Teodor Danalache

Postul Sfantelor Paști

Incepand cu 7 Martie, crestini intra in Postul Sfantelor Pasti. Acest post, fiind cel mai lung si cel mai aspru din posturile de durata intalnite in Biserica Ortodoxa, este cunoscut si sub denumirea de Postul Mare. Tinand seama ca el aminteste si de postul celor 40 de zile tinute de Hristos inainte de inceperea activitatii Sale mesianice (Luca IV, 1-2), a primit si numele de Paresimi. In vechime, Postul Sfantelor Pasti avea menirea de a-i pregati pe cei ce urmau sa primeasca botezul in noaptea Invierii.

Postul Sfantelor Paști - felul postirii

In primele secole unele persoane posteau doar in Vinerea Patimilor, altele doua zile inainte de Pasti, altii o saptamana, in vreme ce unii posteau opt saptamani. La sfarsitul secolului al III-lea, Postul Sfantelor Pasti a fost impartit in postul prepaschal (Postul Paresimilor)

care tinea pana la Duminica Floriilor, cu o durata variabila si Postul Pastilor (postul paschal), care tinea o saptamana, adica din Duminica Floriilor pana la cea a Invierii Domnului. Dupa Sinodul I ecumenic de la Niceea din anul 325, Biserica de Rasarit a adoptat ca durata acestui post sa fie de sapte saptamani, durata prezenta si astazi.

Postul Mare era finit cu rigurozitate

Canonul 69 apostolic osandea cu excomunicarea pe credinciosi si cu caterisirea pe slujitorii Bisericii, in cazul in care acestia nu tineau Postul Sfantelor Pasti. Erau acceptate exceptiile, doar in caz de boala.

Liturghia, avand un caracter de sarbatoare si bucurie, iar Postul Sfantelor Pasti fiind un timp al infranarii, Sfintii Parinti au randuit ca in perioada acestui post sa nu se savarseasca Sfanta Liturghie decat sambata si duminica. In celelalte zile se poate oficia Liturghia Darurilor mai inainte sfintite, cu exceptia zilelor alitur-

gice, cand nu se oficiaza nicio Liturghie. Liturghia Darurilor mai inainte sfintite a luat fiinta datorita dorintei unor credinciosi de a se impartasi si in cursul saptamanii. Amintim ca in cadrul acestei Liturghii, Sfintele Daruri sunt sfintite la Liturghia oficiata duminica, sunt pastrate pe Sfanta Masa, iar in cursul saptamanii, atunci cand se savarseste Liturghia Darurilor sunt oferite credinciosilor spre impartasire. Potrivit randuiei de postire a Bisericii, in zilele de rand din Postul Mare, se ajuneaza pana la apusul soarelui, iar impartasirea se face seara dupa Vecernie. In sambetele din Postul Mare se savarseste Liturghia Sfantului Ioan Gura de Aur, iar in primele cinci duminici de post se oficiaza Liturghia Sfantului Vasile cel Mare. In duminica Floriilor - Liturghia Sfantului Ioan Gura de Aur, iar in Saptamana Patimilor, joi si sambata, Liturghia Sfantului Vasile cel Mare. "Daca am pacatuit, vom posti pentru ca am pacatuit. Daca n-am pacatuit, vom posti ca sa nu pacatuim. Sa dam ceea ce avem: postul, si vom primi ceea ce nu avem: nepatimirea".

Adrian Cocosilă